

Beste medecursisten, belangstellenden en niet in de laatste plaats docenten.

U ziet hier, of gaat straks bekijken, slechts een topje van een ijsberg. Een ijsberg die verspreid over de hele regio, en ver daarbuiten, bestaat uit minstens even mooie, geïnspireerde kunstwerken. Gemaakt door mensen die bevlogen bezig zijn met kunst. En dat bezig zijn met kunst maakt hen gezonder, gelukkiger en geeft hen een open kijk op de samenleving in zijn geheel. Want zelf iets uitbeelden begint met kijken. En als je eenmaal zo hebt leren kijken ga je dat ook op andere gebieden doen.

Zo hoorde ik onlangs van een docente bij de studie geneeskunde die tweede-jaars studenten leert kijken naar kunst waardoor ze op een andere manier naar patiënten leren kijken (wie weet, misschien treft u straks wel een echt goede dokter die bij Kumulus heeft leren kijken).

Na het kijken ga je nadenken over wát je wil zeggen met je schilderij, tekening, foto of beeld. En dan uitproberen, schetsen maken, welke techniek past het meest bij het beeld dat ik wil maken. Soms komt er toevallig iets uit, wat je niet verwachtte. Je gaat dat verder uitwerken of je begint opnieuw.

Die vingeroefeningen zijn net zo belangrijk als de dingen die hier nu zo mooi door René Claassen en Annemiek Jongen bij elkaar zijn gegroepeerd en opgehangen. Overigens, Annemiek is hier de komende weken telkens drie uur per dag aanwezig om u alles te vertellen over de cursussen van Kumulus.

Al dit werk is tot stand gekomen bij Kumulus, in een mooi licht lokaal met een inspirerende docent en niet te vergeten medecursisten die ieder op hun eigen manier bezig zijn, wat jou ook weer op ideeën brengt. Loop rond in de klas en ga bij de anderen kijken. Het samen in die klas bezig zijn geeft een gevoel van verbondenheid. Iets waar je niet zo direct aan denkt als je je opgeeft voor een cursus tekenen.

En als je dan na een ochtend ingespannen bezig zijn naar huis rijdt, kan een gewone hoek van een huis met een lijn van andere huizen erachter je ineens als heel bijzonder voorkomen. Of bij voorbeeld hoe mooi de glooiende lijnen van een viaduct eigenlijk zijn en dat groepje voetgangers die net met tegenlicht van de zon een prachtig beeld vormen. Dat zien van bijzondere vormen en details blijft nog dagenlang bij je.

Dit jaar was het thema: Feniks, de vuurvogel die uit de as herrees. De docenten van Kumulus hebben dit thema ieder op hun eigen wijze laten uitbeelden. Soms letterlijk met allerlei prachtige vogels. Soms geïnspireerd op het vergaan van de dingen waaruit weer iets nieuws ontstaat. Zoals de Manet-achtige schilderijtjes van het Gebouw van

Kumulus aan de Herbenusstraat, dat dit jaar figuurlijk gelukkig weer als nieuw uit de as herrees. Of een grauwe, verwoeste stad met een hoopvol begin van een klein kleurig terrasje.

Van al deze mensen, hier aanwezig, wil ik eigenlijk één groep in het bijzonder in het zonnetje zetten, onze docenten. Al lang vóór onze cursus begint hebben zij nagedacht over hoe ze aan het werk zullen gaan. Ze hebben materiaal verzameld om bij voorbeeld bij andere kunstenaars een bepaalde techniek of een mooie verdeling van donker en licht of hun kleurgebruik te laten zien. Ze maken ons attent op actuele krantenartikelen, die iets nóg duidelijker maken. Of ze bespreken de laatste exposities, gaan er soms ook met ons naar toe. Alles ter inspiratie van de cursisten.

En het allerbelangrijkste: hun aanwezigheid tijdens de lessen aan een vaak heel divers gezelschap. Van mensen die soms net beginnen tot al ervaren kunstenaars. Ja, ervaren, maar net zo geholpen met die ene opmerking of suggestie.

Een heel ervaren cursist vertelde me dat zij haar werk pas echt af vindt als Eva het goed vindt.

Daarom stel ik het volgende voor. We heffen het glas op de docenten van Kumulus! En vandaag in het bijzonder op René en Annemiek, die door Eva in de bloemen worden gezet.

Maar nu eerst muziek gespeeld door Paul Gerards, gitaar, Marc Huijnen, trompet, en Frans Vink op de contrabas.